

ההצנעה ככלי לשמירה

"לגבר אשר דרכו נסתרה, ויסך אלוך בעדו"

(איוב ג, כג)

המסתיר מעשיו הטובים מבני אדם, שכרו שיהא נסתר מבעלי הדין, שהקדוש ברוך הוא חופה עליו בלבוש החסד כדי שלא יכירו בו בעלי הדין.

(ראשית חכמה, שער התשובה פרק שישי)

סוד גדול גילה לנו בראשית חכמה... שהמסתיר מעשיו מבני אדם זוכה שהקב"ה מסתירו שלא יכירו בו בעלי הדין - חיילות היצר המסיתים, כי בהצנע לכת מתמעטת הסתת היצר.

(הרב דסלר / מכתב מאליהו)

אחת הדרכים לבדוק עד כמה התחזקותנו בעבודת ד' פנימית או לא, היא **להתבונן עד כמה מעשינו נעשים בצנעה**.

הצנע לכת - בה שמירה, בה ברכה, בה ריבוי העלייה. הגדולים היו חוששים לפרסום, כי היו יראים שיפסידו בזה את כל ערך מעשיהם.

לו היה האדם 'שומע' בליבו שפרסום מעשיו יפחית את ערכם לגמרי, היה מחבב את הצנעה למעלה מן הכל.

(הרב דסלר / מכתב מאליהו)

היצר הרע מדרבן את האדם לחשוב בחיוב: בוא ספר לי מה עשית, ספר לכולם את כל המצוות והמעשים טובים שלך.

וכשהאדם מתחיל לפרסם את המצוות שלו, זהו המצב הכי גרוע עבורו, כי כל דבר שמתפרסם לא שורה עליו ברכה. היצר הרע משתלט עליו והוא מפסיד אחת לאחת את כל המצוות שכבר הצליח לקיים ונותר ללא זכויות.

(הרב שלמה לוויןשטיין / ומתוך האור, ע"פ "הנודע ביהודה")

לקבל את אור פני ד'

כאשר אמרה הלבנה לקב"ה "אין שני מלכים משתמשים בכתר אחד", טענה לפני הקב"ה, שאין היא רוצה לקבל את אורה מן השמש, אלא ישירות מהקב"ה. היא רצתה לקבל את אור ד' באופן ישיר, ללא מתווכים.

אמר לה הקב"ה: לכי ומעטי את עצמך. אם היית רוצה לקבל מן השמש, היית יכולה לעמוד מולה, לשקף את האור הנובע מתוכה, ואז להיות בדיוק כמוה. אבל כיוון שרצונך לקבל ישירות מהשי"ת - עלייך להיות קטנטנה, כי רק מי שהוא עניו גדול יכול לקבל מהשי"ת!

אם תהיי גדולה כמו השמש, לא תוכלי לקבל ממנו יתברך. **רוצה לקבל ישר מבורא עולם? עלייך להמעיט את עצמך, וככל שתמעטי את עצמך יותר, כך תזכי יותר לאור פני ד'.**

(ואכן זכתה הלבנה שבה מקדשים ישראל את החודש - דבר שאינו תלוי בשמש כלל, אלא רק בלבנה).

(הרב פינקוס / תפארת שמשון - בראשית)

יושר הפנימיות

"אומרים לפרת, למה אין קולך הולך, אמר להם: איני צריך, מעשי מודיעים אותי. אדם נוטע בי נטיעה והיא עושה שלושים יום, זורע בי ירק והיא עומדת לשלושה ימים.

אומרים לחידקל: למה קולך הולך, אמר להם, הלוואי נשמע קולי ונראה."

(בראשית רבה טז, א)

"אם ישב אדם אצל אלו הנהרות וישים על ליבו מדוע מי הפרת אינם הומים וסוערים ומי חידקל בשאון יהלכו, אז ישיב לנפשו, כי

המהולל במעשיו לא ירון ולא

יזעק, כי מעשיו יגידו תהלתו, ורק הניעור וריק כי לא יחפוץ בתבונה... ישמיע בחוץ קולו להתהלל במתת שקר."

(פירוש היפה תואר על המדרש)

כלים וכישורים - מתנת ד'

"כה אמר ד', אל יתהלל חכם בחכמתו, אל יתהלל הגיבור בגבורתו, אל יתהלל עשיר בעושרו, כי אם בזאת יתהלל המתהלל,

השכל וידוע אותי" (ירמיהו ט)

ולמה לא יתהלל אדם בחכמתו? - כי באמת **הכל אינו שלו!!!** הכל מאיתו יתברך! ומה לו להתפאר בלבוש שאינו שלו...

אם היה האדם מאמין באמת שאין לו כלום משלו - לא הייתה לו סיבה כלל וכלל לפרסם את מעשיו! **כל מי שהוא בעל אמונה יותר - מחביא את מעשיו יותר, כי מכיר**

יותר שזה אינו מכוחו הוא.

אבל, ב"השכל וידוע אותי" - באמונה שמאמין בד', בזאת כן יתהלל, כיוון שאינו מתהלל בעצמו, אלא אומר שד' עושה הכל, והוא מאמין בזה, ועל כן אין כאן חיסרון ב"הצנע לכת עם ד' אלוקיך!"

(הג"ר שלום שברון צ"ל / קול דודי דופק)

"אם אין אני לי, מי לי, וכשאני לעצמי - מה

אני?" (מסכת אבות)

כל אדם נברא עם היכולת המיוחדת לו, להשלים את תפקידו המסוים בעולם. רק הוא לבדו יכול למלאו, ולא אף אחד אחר.

"אם אין אני לי" - אם איני מוסיף את ה"אני" המיוחד שלי למילוי תפקידי בעולמי, אזי "מי לי?", מי יעשה זאת עבורי?

"וכשאני לעצמי" - אם אשמור את כישורי אלו לעצמי, ולא אחלוק אותם, כרצון ד', עם כלל ישראל, אזי "מה אני?" מה ייחודיותי? מה ערך ה"אני" שלי?

(דברי הישפת אמת" / מובא ב"שאוני בלבן)

אמה של מלכות

הגות ומחשבה לנשות ישראל

- יושב בסתר ... -

